

1

רשומות

קובץ התקנות

15 בפברואר 1985

4764

כ"ד בשבט התשמ"ה

צמוד

706	.	.	.	.	תקנות המים (היטל איוון) (תיקון), התשמ"ה—1985
707	.	.	.	.	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון), התשמ"ה—1985
708	.	.	.	.	תקנות המים (הענקות) (תיקון), התשמ"ה—1985
709	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון), התשמ"ה—1985
711	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון), התשמ"ה—1985
718	.	.	.	.	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון), התשמ"ה—1985
723	.	.	.	.	תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), התשמ"ה—1985

תקנות המים (היטל איוון) (תיקון), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במעצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (היטל איוון), התשמ"ד—1984,¹ במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

החלפת תקנות
4 עד 7

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 46.00 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 5.38 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 6.68 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 46.00 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 46.00 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות

5. (א) על מים לחקלאות שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חלופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 46.00 שקלים למ"ק או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצית כדלקמן:

שיעור היטל
האיוון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

(1) בכל הארץ — 113 אגורות חדשות למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 93 אגורות חדשות למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 93 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 93 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לרונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	93	2,000
עמק הירדן	93	2,000
עמק חרד	113	2,000
עמק החולה	113	1,800
שפלת החוף	113	1,500
עמק זבולון	113	1,500
עמק יזרעאל	113	1,500

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.

2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 2442.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיך או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 46.00 שקלים למ"ק.

6. מפיך או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 46.00 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 6.00 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיך או ספק אחר — בשיעור 8.50 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 46.00 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 46.00 שקלים למ"ק.

7. מפיך או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 66.00 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 30.80 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיך או ספק אחר — בשיעור של 34.60 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 66.00 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 66.00 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לייצור תעשייתי

שיעור היטל
על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים ושירותים
ציבוריים

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בשבט התשמ"ה (7 בפברואר 1985)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 3

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978², במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיך או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפסקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ד, עמ' 2443.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 23.40 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 117.80 שקלים למ"ק."

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בשבט התשמ"ה (7 בפברואר 1985)
(חמ 808-3)

תקנות המים (הענקות) (תיקון), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם—1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 46.00 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 46.00 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 66.00 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 66.00 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בשבט התשמ"ה (7 בפברואר 1985)
(חמ 28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 1698; התשמ"ד, עמ' 2444.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון),

התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחד התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת פקנה 7

1. בתקנות המים (תעריפי המים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ד—1984², במקום תקנה 7 יבוא:

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

"התעריפים למים למטרות הצריכה חשונות

1 מים לחקלאות

שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)
1.1 עמק הירדן	11.40	16.00
יסוד המעלה	25.00	35.00
כפר גלעדי	26.00	36.60
חולון	29.60	41.40
אורן—חדרה	31.60	44.20
קרן—בנא	33.80	47.40
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מורחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון	37.00	52.00

* כולל שפלה יורה, שורק, גת.

תעריף בכל
חדשי השנה
(שקלים למ"ק)

1.2 בית שאן — מעיינות	8.80
רמתניה	11.60
שפעה	21.80
אגם חיתל	18.00
בית שאן—קידוחים	43.40
יוטבתה	44.40
רמת הגולן, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק	46.00

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.

2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 2445.

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק
ראשוניים לדונם (בשקלים למ"ק)	ראשוניים לדונם (בשקלים למ"ק)

שם מפעל מקורות

בית-שאן — מעיינות

7.70 8.80

שפעה

19.70 21.80

יסוד המעלה

25.60 26.90

הערות: (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשוניים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשוניים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות	מים לתעשייה 2
-----------------------	----------------	---------------

12.50 בית שאן—מעיינות

17.10 עמק הירדן

33.00 כפר גלעדי

37.20 תולון

40.20 אורן—חדרה

42.40 קרן בנא

45.40 יוטבתה

רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני,
גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפ-
רים, מגדל—נצרת, עמק מזורחי, רום כרמל,
שומרון, בית-שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה*,
אשתאול, שואבה, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב,
הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק,
נחל ציון, שדה רימון

46.00

3 מים לצריכה ביתית

31.30 בית שאן—מעיינות

41.80 עמק הירדן

59.40 כפר גלעדי

61.40 תולון

65.20 אורן—חדרה

רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא,
קרן-בנא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—
שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת,

* כולל שפלת לוד, שורק, גת.

עמק מזורחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית
שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה*, אשתאול,
שואבה, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב,
ערד, אילת, פארן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק,
שדה עובדה, שדה רימון

66.00

4 התעריפים לכמות מים נחרגת

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית יהיו כדלקמן:

- 4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית —
תוספת של 23.40 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות
(1) עד (3), לפי הענין.
- 4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית —
תוספת של 117.80 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות
(1) עד (3), לפי הענין.

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ז בשבט התשמ"ה (7 בפברואר 1985)
(חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר
התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים
של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ד—1984,² במקום תקנה
4 יבוא:

4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות יהיו, לחודש, כמפורט
להלן:

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
162.00	1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם
254.80	1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם
410.40	1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 2447.

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות ביחידת דיור, ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיווסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.3 לעיל.

1.2 גינות נוי משקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת (ביחידת דיור בה מתגורר אדם אחד והוגשה לרשות המקומית בקשה על כך בכתב — מעל 5 מ"ק הראשונים)

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפ-
רד — ההגבלה תהיה כדלקמן:

- (א) בחדשים אפריל—מאי — 5 מ"ק לחודש;
בחדשים יוני—יולי — 12 מ"ק לחודש;
בחדשים אוגוסט—ספטמבר — 12 מ"ק לחודש;
בחדשים אוקטובר—נובמבר — 5 מ"ק לחודש;
או:

(ב) התפלגות חדשית אחרת, בהתאם לתנאים ול-
צרכים המיוחדים של הרשות המקומית ובלבד
שסך כל הכמות המוקצבת בחדשים אפריל—
נובמבר בלבד, לא תעלה על 68 מ"ק.

(ג) שיטת ההגבלה תהיה לפי החלטת הרשות המ-
קומית ובלבד שההחלטה תהיה אחת לגבי כלל
הצרכנים של הרשות המקומית.

88.00

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלות, ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מרשקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 — 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל בבית המשותף.

1.2.5 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.6 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1-1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —

כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

64.80

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

88.00

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

182.40

מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת

לתעשיה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין

בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשיה לצרכן

הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם

למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות

המים לתעשיה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה

מאיוזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשיה ברשות

64.80

המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —

אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר

מספק אחד או מכמה מקורות של אותו

ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו

מסופקת מרבית כמות המים לתעשיה למעט

מע"מ ובתוספת 15.80 שקלים למ"ק (להלן

— המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשיה מופקת

בידי הרשות המקומית —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

88.00

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

182.40

מהכמות המוקצבת

כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית

מספקים —

המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 23.40

שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא

עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 117.80

שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

2.3	למלאכה ותעשייה ועירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	257.00
2.4	לבניה באתרי הבניה —	
2.4.1	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל 7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	184.20
2.4.2	באתר בניה עד 50 דירות, או עד 7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	184.20
2.4.3	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	184.20
2.4.4	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	207.60
	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	302.00

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
 כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
 כמפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		
131.40	37.00	13.60	מועצה אזורית עמק הירדן
			עירית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בנימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
149.40	55.00	31.60	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית מטה אשר; מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלגוליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
162.00	67.60	44.20	

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות, רעננה; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, תל מונד

163.80 69.40 46.00

כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל

163.80 69.40 46.00

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 17.40 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 23.40 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 117.80 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

למשקי עזר — 3.3

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —

בשקלים למ"ק

202.00

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

202.00

בגבולות הכמות המוקצבת

402.20

מעל לכמות המוקצבת

בשקלים למ"ק	לבתי חולים —	4.2
202.00	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
202.00	בגבולות הכמות המוקצבת	
402.60	מעל לכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
147.20	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
147.20	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת —	
	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%	
170.40	מהכמות המוקצבת	
	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%	
275.80	מהכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
202.00	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
202.00	בגבולות הכמות המוקצבת	
402.60	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות —	4.5
	לגינות ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —	4.5.1
88.20	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
88.20	בגבולות הכמות המוקצבת	
263.40	מעל לכמות המוקצבת	
	לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3 לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה	
88.00		
240.40	(ב) מעבר להגבלות	
	למיתקני תחבורה —	4.6
286.40	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
286.40	בגבולות הכמות המוקצבת	
481.40	מעל לכמות המוקצבת	

205.00	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7
205.00	למכסות	4.8
205.00	לחנניות דגים	4.9
205.00	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
131.20	לבתי עלמין	4.11
294.40	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
403.60	לחנניות, עסקים ומשרדים	4.13
377.60	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	4.14

5 דמי שימוש קבועים

5.1 לצריכה ביתית 491.20 שקלים לחודש.

5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בחקנה 1 לעיל, לפי העניין.

5.3 לכל שאר השימושים 982.00 שקלים לחודש.

5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-982.00 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 982.00 שקלים לחודש, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

אריה נחמקין
שר החקלאות

ט"ו בשבט התשמ"ה (7 בפברואר 1985)
(חמ 29-3)

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (תיקון), התשמ"ה—1985

בחוק סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), התשמ"ד—1984,² במקום תקנה 3, יבוא:

החלפת תקנה 3

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; החסל"ר, עמ' 140.
2 ק"ח התשמ"ד, עמ' 2554.

1	לצריכה ביתית	בשקלים למ"ק
1.1	לצרכי בית לכל יחידת דיור —	
1.1.1	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	162.00
1.1.2	בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם	254.80
1.1.3	בעד כל מ"ק נוסף	410.40
1.1.4	משפחה המונה מעל 4 נפשות הגרה ביחידת דיור ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת ל-4 במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1 לאחר שתוגש לרשות המקומית בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.	
1.1.5	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית. צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיווסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1—1.1.3 לעיל.	
1.2	עבור מים לשימוש במצננים מדבריים הפועלים על מים בהגבלה של 12 מ"ק לחודש ליחידת דיור, בחדשים אפריל—אוקטובר בלבד ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת לגינות גוי מושקות —	145.40
1.3	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור, או מעל לכמות המוגדלת ומעל לכמות למצנן מדברי הפועל על מים	88.00
1.3.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה	98.00

1.3.3 מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, לפי הענין.

1.3.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.3.1 ו-1.3.2 — 500 מ"ר לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל.

1.3.5 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכל-לית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.3.6 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.3.5, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

64.80 בגבולות הכמות המוקצבת

800.20 מעל הכמות המוקצבת

2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה

257.00

2.3 לבניה באתרי הבניה —

2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה

184.20

2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה

184.20

2.3.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה

184.20

2.3.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין

207.60

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין

302.00

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

בגבולות הכמות המוקצבת
מעל הכמות המוקצבת

63.20

803.20

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למסדות חינוך — ממלכתיים ופרטיים —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

202.00

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

202.00

מעל הכמות המוקצבת

810.60

4.2 לבתי חולים —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

202.00

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

202.00

מעל הכמות המוקצבת

810.60

4.3 לבתי מלון —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

147.20

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

147.20

מעל הכמות המוקצבת

810.60

4.4 למיתקני בטחון —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

202.00

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

202.00

מעל הכמות המוקצבת

810.60

4.5 לגינון —

4.5.1 לגינון ציבורי מרשק, הנמצא בחזקת העיריה או

רשות ממלכתית —

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

88.20

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

בגבולות הכמות המוקצבת

88.20

מעל הכמות המוקצבת

810.60

4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —	
	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה	88.00
	(ב) מעבר להגבלה	810.60
4.6	למיתקני תחבורה —	
	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	286.40
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
	בגבולות הכמות המוקצבת	286.40
	מעל הכמות המוקצבת	810.60
4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	205.00
4.8	למכבסות	205.00
4.9	לחנויות דגים	205.00
4.10	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	205.00
4.11	לבתי עלמין	131.20
4.12	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	294.40
4.13	לחנויות, לעסקים ומשרדים	403.60
4.14	לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה	893.00

5 דמי שימוש קבועים

- 5.1 לצריכה ביתית — 491.20 שקלים לחודש.
- 5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.
- (2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, יגונו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי הענין.
- 5.3 לכל שאר השימושים — 982.00 שקלים לחודש.
- 5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-982.00 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.
- (2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 982.00 שקלים לחודש, יגונו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

אריה גחמקין
שר החקלאות

ט"ז בשבט התשמ"ה (7 בפברואר 1985)
(חמ 30-3)

תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה, ובהתאם לתקנה 15 לתקנות התעבורה, התשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), אני מתקין תקנות אלה:

1. האמור בתקנה 15 לתקנות העיקריות יסומן (א) ואחריו יבוא:
 "(ב) המנהל הכללי של משרד התחבורה יפרסם בהודעה ברשומות את נוסח התוספת הראשונה כפי שתואמה לפי האמור בתקנת משנה (א)."
2. במקום התוספת הראשונה לתקנות העיקריות יבוא:

"תוספת ראשונה

חלק א'

אגרות בעד רשיונות נהיגה, בחינות נהיגה
 ובעד בדיקה רפואית לנהג

תאגרת בשקלים

1. בעד בחינה ראשונה לפי תקנה 204, בעת הגשת הבקשה לבחינה
 ובעת קביעת מועד נוסף כאמור בתקנה 210
 6930
2. בעד כל בחינה נוספת על הבחינה הראשונה
 6930
3. בעד רשיון נהיגה או בעד חידושו לתקופה של שנתיים
 6930
4. בעד רשיון נהיגה לתקופה של שנה
 3480
5. בעד כפל רשיון כאמור בסעיפים 3 ו-4
 1740
6. בעד בדיקה רפואית לנהג, למבקש רשיון נהיגה או תעודה:
 (1) בעד בדיקה רפואית של מבקש רשיון נהיגה או בעל רשיון נהיגה
 לפי סימן ג' בפרק השני לחלק ג'
 12980
 (2) בעד בדיקה חוזרת
 9110
 (3) בעד ערר לוועדת ערר
 19440
7. מתן רשיון נהיגה בין לאומי ותעודה לפי תקנה 566 —
 (1) בעד רשיון נהיגה בין לאומי לסוג רכב אחד או יותר
 1250
 (2) בעד תעודה או אישור
 980

חלק ב'

אגרות בעד רשיונות לבתי ספר לנהיגה או בעד
 רשיונות להוראה והדרכה של נהיגה

תאגרת בשקלים

1. (א) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד שנה,
 כשלרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה רכב אחד בלבד
 20860
 (ב) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד שנה,
 וכשלרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה יותר מרכב אחד
 41730

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש ד, עמ' 173; ס"ח התשמ"א, עמ' 315.
 2 ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התש"ל, עמ' 699; התשמ"ד, עמ' 2086; התשמ"ה, עמ' 363, עמ' 578.

2. (א) בעד רשיון להוראת נהיגה או בעד היתר להוראה עיונית או בעד

6930

היתר לניהול מקצועי או בעד חידושם כשתקפם עד שנה

6930

(ב) בעד בחינה לקבלת רשיון להוראת נהיגה

6930

(ג) בעד בחינה לקבלת היתר לניהול מקצועי

3550

(ד) בעד כל בחינה נוספת כאמור בתקנה 253

1740

3. בעד כפל רשיון או היתר לפי חלק זה

4. בעד קבלת הדרכה בנהיגה מטעם רשות הרישוי כאמור בסעיפים 54

22060

ו-69א לפקודה

חלק ג'

אגרות בעד רשיונות שינוי רישום הבעלות לכלי רכב ובעד בדיקתם

1. האגרה בעד שינוי רישום הבעלות ברכב היא:

(1) אופניים עם מנוע עזר, קטנוע, אופנוע, לרבות תלת-אופנוע,

3450

ואופנוע עם רכב צדי

(2) רכב מכל סוג המופעל במנוע בנזין, לרבות טרקטור המופעל

10430

במנוע דיזל למעט האמור בפסקה (1)

17340

(3) רכב מכל סוג המופעל במנוע שאיננו בנזין למעט טרקטור

2. רכב נוסעים פרטי ורכב פרטי דו שימושי שאינו מופעל על ידי

מנוע דיזל —

אגרה בעד רשיון לרכב פרטי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל,

לרבות רכב פרטי דו-שימושי ולמעט אופנוע ואוטובוס פרטי,

או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים הבאים:

האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה

ששנת ייצור מ-9 שנים ומעלה	ששנת ייצור מ-4 עד 8 שנים	ששנת ייצור עד 3 שנים	כשתפוסת גלילי המנוע בסמ"ק
35630	40110	44470	עד 1000
56500	58450	66270	מ-1001 עד 1750
100530	112360	125750	מ-1751 עד 3000
116320	137580	150880	מ-3001 ומעלה

3. אגרה בעד רשיון לרכב פרטי — למעט אופנוע ואוטובוס — המופעל על ידי

מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון לתקופה של שנה אחת תהיה בשיעור של

140740 שקלים.

4. אופנוע, לרבות אופניים עם מנוע עזר, תלת-אופנוע, אופנוע עם רכב צדי:

האגרה בשקלים

כשהרשיון ניתן

לתקופה של שנה

כשתפוסת גלילי

המנוע בסמ"ק

2280

עד 50

7420

מ-51 עד 150

14550

מ-151 ומעלה

5. רכב מסחרי לרבות רכב עבודה, אמבולנס, רכב לכיבוי שריפות ורכב חילוץ:
(א) אגרה בעד רשיון רכב מסחרי המופעל על ידי מנוע בנזין או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה			
ששנת ייצורו מ"פ שנים ומעלה	ששנת ייצורו מ"ד עד 8 שנים	ששנת ייצורו עד 3 שנים	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
19130	20060	21080	עד 4000
14940	15920	19440	מ"ד 4001 ומעלה

- (ב) אגרה בעד רשיון לרכב מסחרי המופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה			
ששנת ייצורו מ"פ שנים ומעלה	ששנת ייצורו מ"ד עד 8 שנים	ששנת ייצורו עד 3 שנים	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
92080	97590	100530	עד 16,000
119210	121170	124060	מ"ד 16,001 עד 20,000
168580	168580	168580	מ"ד 20,001 ומעלה

האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של ששה חודשים			
ששנת ייצורו מ"פ שנים ומעלה	ששנת ייצורו מ"ד עד 8 שנים	ששנת ייצורו עד 3 שנים	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
46040	48760	50300	עד 16,000
59610	60590	62010	מ"ד 16,001 עד 20,000
84290	84290	84290	מ"ד 20,001 ומעלה

6. אגרה בעד רשיון לאוטובוס או בעד חידוש רשיון תהיה בשיעורים אלה:

האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה	כשהאוטובוס מופעל —
28060	על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל
51990	על ידי מנוע דיזל

7. מונית לרבות רכב פרטי להולכת סיור שניתן לגביו רשיון בהתאם לצו בדבר הולכת סיור ברכב פרטי:

- (א) אגרה בעד רשיון למונית שאינה מופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה	כשספר מקומות הישיבה לנוסעים מלבד הנהג
6320	עד 4
9430	5 ומעלה

(ב) אגרה בעד רשיון למונית המופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

תקופה של שנה	כשהרשיון ניתן	אגרה בשקלים
עד 4	31880	
5 ומעלה	52750	

8. אגרה בעד רשיון לטרקטור או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

תקופה של שנה	כשהרשיון ניתן	אגרה בשקלים
כשהטרקטור מופעל —		
עד 10410	על ידי מנוע בנזין	
33840	על ידי מנוע דיזל או אחר	

9. אגרה בעד רשיון לגרור המיועד לשמש להובלת טובין או בעד חידוש רשיון תהיה בשיעורים אלה:

תקופה של שנה	כשהרשיון ניתן	אגרה בשקלים
עד 4000	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	
מ-4001 עד 8000		
מ-8001 ומעלה		
2840		
7790		
17710		

10. אגרה שנתיית בעד רשיון נתמך או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעור של 17710 שקלים.

11. רכב פרטי ואופנוע של נכה, לרבות אופניים עם מנוע עזר:

אגרה שנתיית בעד רשיון לרכב פרטי, אופנוע ואופניים עם מנוע עזר הרשום על שם הנכה בלבד או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעור 320 שקלים.

12. רכב מסחרי, בין מנועי ובין שאינו מנועי, שהותר להסיע בו נוסעים:

(א) ניתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי וצויין כי מותר שההסעה תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בשיעורים אלה:

תוספת האגרה בשקלים	כשההיתר ניתן —
6270	ל-3 חדשים
10900	ל-6 חדשים
20860	לשנה

(ב) ניתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי ולא צויין כי ההסעה תהיה בשכר או צויין שלא תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בשיעורים אלה:

3210

ל-3 חודשים

5460

ל-6 חודשים

10410

לשנה

13. אגרה שנתיית בעד רשיון סחר שניתן לפי סעיף 9 לפקודה (בסעיף זה — רשיון סחר) וכן האגרה בעד חידוש רשיון סחר תהיה בשיעור של 69300 שקלים.

14. אגרה בעד רשיון רכב מיוחד שניתן לצורך נסיעה חד-פעמית לפי תקנה 278 תהיה בשיעור של 1740 שקלים.

15. רכב של מוסד לסיוע טכני ושל אגודה לעזרה וצדקה :

על אף האמור בתוספת זו תהיה האגרה השנתית בעד רשיון הרשום על שם —

(1) מוסד לסיוע טכני שהכיר בו שר התחבורה והניתן לאחד מכלי רכב המפורטים בתוספת זו — בשיעור של 320 שקלים ;

(2) אגודה לעזרה וצדקה של עדה דתית שהכיר בה שר התחבורה והניתן לרכב שאינו משמש אלא להובלת מתים — בשיעור של 25 שקלים ;

(3) "אילן" איגוד ישראלי לילדים נפגעים — בשיעור של 320 שקלים ;

(4) "אקים" אגודה לקימום מפגרים — בשיעור של 320 שקלים.

16. כפל רשיונות —

אגרה בעד כפל רשיון רכב, כפל אישור על תוקף רשיון רכב, כפל אישור רישום שינוי בעלות על רכב, או כפל רשיון סחר, תהיה בשיעורים אלה :

האגרה בשקלים

1740

כפל רשיון רכב או כפל אישור

6930

כפל רשיון סחר

17. אגרה בעד בדיקה נוספת, בין בזמן הבדיקה השנתית ובין שלא בזמן הבדיקה השנתית של רכב שאינו פטור מאגרת רשיון לפי פסקאות (2) ו-(3) לסעיף 17(א) לפקודה, תהיה 3550 שקלים.

18. אגרה בעד היתר לשינוי מבנה רכב הניתן לפי בקשת בעל הרשיון לפי תקנה 380 תהיה בשיעור של 10410 שקלים.

19. האגרה בעד רשיון רכב מסוג נ.ג. או חידושו תהיה בשיעור של 320 שקלים לשנה אם נתקיימו ברכב כל אלה :

(1) הוא נרשם לפי המלצת צה"ל על שם משק ספר ועודנו רשום כאמור ;

(2) הותקנו בו מנוע דיזל ומערכת ספגות משוריינות נגד מיקוש ;

(3) תנועתו הוגבלה לנסיעה בדרכי עפר בגבולות שדות משק ספר בלבד.

20. אגרה בעד הרכבת מנוע דיזל במונית תהיה 208160 שקלים.

21. אגרה בעד בדיקת אב טיפוס של רכב כאמור בתקנה 282 תהיה בשיעורים אלה:

האגרה בשקלים	בעד בדיקת אב טיפוס
10410	של רכב פרטי לרבות רכב פרטי דו-שימושי
13790	של רכב מסחרי או רכב עבודה
24240	של אוטובוס

22. בעד רשיון להשכרת רכב נוסעים פרטי או רכב פרטי דו-שימושי כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה אחת או לחלק ממנה, תיווסף לאגרת הרשיון אגרה בשיעורים אלה:

תוספת האגרה בשקלים	כשתפוסת גלילי המנוע
6270	עד 1000
11880	מ-1001 עד 1750
15260	מ-1751 עד 3000
34650	מ-3001

23. אגרה בעד רשיון לאופניים ותלת-אופן —

האגרה בעד רשיון לאופניים או לתלת-אופן, לרבות האגרה בעד לוחית-מספר שתיקבע בחוק עוזר שהתקינה מועצה של עיריה או מועצה מקומית, תהיה בשיעור שלא יעלה על המפורט להלן:

לאופניים — 880 שקלים;
לתלת-אופן — 1300 שקלים.

24. אגרה בעד כניסתו של רכב מסחרי או אוטובוס לישראל ושהותו בה לפי תקנה 577, לגבי רכב כנקוב להלן בטור א' תהיה בשיעור הנקוב לצידו בטור ב' בדולרים של ארצות הברית של אמריקה, או בשווי של הסכום בשקלים לפי השער היציג של הדולר כפי שפרסם בנק ישראל ביום התשלום:

טור א'	טור ב'
ארץ מוצא	האגרה בדולרים של ארצות הברית
סוג הרכב	משקל כולל מותר בק"ג
מצרים	מטור
מצרים	מ-10,000 עד 20,000
מצרים	מ-20,001 עד 40,000
מצרים	מ-40,001 עד 55,000
מצרים	מ-55,001 עד 70,000

3. תחילתן של תקנות אלה ביום ח' באדר התשמ"ה (1 במרס 1985).

תחילה

חיים קורפו
שר התחבורה

י"ד בשבט התשמ"ה (5 בפברואר 1985)
(חמ 83-3)

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).